International Journal of Kannada Research 2017; 3(3): 25-27

International Journal of Kannada Research
www.kannadajournal.com

ISSN: 2454–5813
IJKR 2017; 3(3): 25-27
© 2017 IJKR
www.kannadajournal.com
Received: 07-05-2017
Accepted: 08-06-2017

ಬಸವರಾಜ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಭಾಸ್ಕರ್
ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಕಲಬುರಗಿ.

Correspondence
ಬಸವರಾಜ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಭಾಸ್ಕರ್
ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಗುಲಬರ್ಗಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಕಲಬುರಗಿ.

ಚೆನ್ನಣ್ಣ ವಾಲೀಕಾರರ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಶೋಷಣೆ'

ಬಸವರಾಜ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಭಾಸ್ಕರ್

ನವ್ಯ ಪ್ರಕಾರ ಆಂತರಿಕ ಗೊಂದಲಗಳ ಸಂಘರ್ಷಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಜನಪರ ಕ್ರಿಯೆಯತ್ತ ಸಾಗದೇ ಹೋದಾಗ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಗತಿ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿಯಿತು. ಅದನ್ನೇ ದಲಿತ ಬಂಡಾಯವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಯಿತು. ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಂಶಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ದಲಿತ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಮೊದಲು ಗುರುತಿಸುವುದು ದೇವನೂರು ಮಹಾದೇವರು ಬರೆದ ಏಳು ಕಥೆಗಳ 'ದ್ಯಾವನೂರು' ಕಥಾ ಸಂಕಲನದಿಂದ ಆದರೆ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಗೆ ವಾಸ್ತವತಾ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟವರು. ದಲಿತ–ಬಂಡಾಯ ಲೇಖಕರು ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಷಮತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ ಮಾನವಿಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಗ, ವರ್ಣಭೇದ ನೀತಿಯನ್ನು ವಿಮರ್ಷಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಹಾಗೂ ಉತ್ತರಿಸುವ ಎದೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಒಂದು ಗುಣವೆಂದು ಮನಗಂಡಾಗ ಅದು ಬಂಡಾಯವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ದೇವನೂರು ಮಹಾದೇವರು ದಲಿತ–ಬಂಡಾಯ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಾಗ ಬರಗೂರು, ಕುಂವಿ, ಬಿ.ಟಿ. ಲಲಿತಾ ನಾಯಕ್, ಮನಜ, ಮೊಗಳ್ಳಿ, ಅರವಿಂದ ಮಾಲಗತ್ತಿ, ಗೀತಾ ನಾಗಭೂಷಣ ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಕಥೆಗಾರರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಕಥೆಗಾರರಾಗಿ ಡಾ. ಚೆನ್ನಣ್ಣ ವಾಲೀಕಾರರವರು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ.

ಡಾ. ಚೆನ್ನಣ್ಣ ವಾಲೀಕಾರ ಅವರು ಗುಲಬರ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಚಿತ್ತಾಪೂರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಶಂಕರವಾಡಿಯಲ್ಲಿ ೦೬–೦೪–೧೯೪೩ ರಲ್ಲಿ ಧೂಳಪ್ಪ ಮತ್ತು ಧೂಳಮ್ಮ (ಸಾಖಮ್ಮ) ದಂಪತಿಗಳ ಉದರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. "ಹನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳ ಮಗುವಿರುವಾಗಲೇ ಹಡೆದವ್ವನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಹೆಣದ ಮೊಲೆಗೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಲು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಹಸುಗೂಸು ಚೆನ್ನಣ್ಣ ಬೆಳೆದದ್ದು ಅಕ್ಕನ ಮಡಿಲಲ್ಲೆ" ಇವರು 'ಹೈದ್ರಾಬಾದ ಕರ್ನಾಟಕದ ಗ್ರಾಮ ದೇವತೆಗಳ ಜಾನಪದೀಯ ಅಧ್ಯಯನ' ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ ಬರೆದು ಪಿ.ಹೆಚ್.ಡಿ. ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಡಾ. ಚೆನ್ನಣ್ಣ ವಾಲೀಕಾರ ಅವರು ಹೈದ್ರಾಬಾದ ಕರ್ನಾಟಕದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕಥೆಗಾರರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಜನಜೀವನದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಶೋಷಣೆ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ, ಅತ್ಯಾಚಾರ, ವಂಚನೆ, ಅವಮಾನ, ಜಾತಿಪದ್ಧತಿ ಮುಂತಾದ ಹತ್ತಾರು ಜಟಿಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ತಮ್ಮ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಂಡಾಯ ದಲಿತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ಹೋರಾಟದ ಕಾಲ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಮುಖ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಡಾ. ಚೆನ್ನಣ್ಣ ವಾಲೀಕಾರರು ಒಬ್ಬರು.

ಡಾ. ಚೆನ್ನಣ್ಣ ವಾಲೀಕಾರರು ಕಥೆಗಾರರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ನಾಡಿನ ಖ್ಯಾತ ಸಾಹಿತಿಗಳು, ಕವಿ, ಕಾದಂಬರಿಕಾರ, ಜಾನಪದ ತಜ್ಞ, ವಿಮರ್ಶಕ, ವಚನಕಾರ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಮಗ್ಗಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಗೈದಿದ್ದಾರೆ. ಚೆನ್ನಣ್ಣ ವಾಲೀಕಾರ ಅವರು 'ವಾಲೀಕಾರ ಚೆನ್ನಣ್ಣನ ಆರು ಡಪ್ಪಿನಾಟಗಳು" (೧೯೭೬) ಪ್ಯಾಂಥರ್ ಪದ್ಯಗಳು, ಜಾನಪದ ಲೋಕ, ಗುಲಬರ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ತ್ರಿಪದಿಗಳು, ಗುಲಬರ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮೊಹರಂ ಪದಗಳು, ಸಣ್ಣಾಟಗಳು, ಮುನ್ನೂರ ಮೂರು ವಚನಗಳು (ಖುಡಿಜಜ ಟಿಠಣ ಣುಡಿಜಜ ತಜಿಫುಚಿಟಿಚಿ) (೧೯೯೩) ೫೨ ಕಥೆಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ೦೪ ಕಥಾ ಸಂಕಲನಗಳನ್ನು ಹೊರ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ೨೦೦೩ ರಲ್ಲಿ ವಾಲೀಕಾರ ಅವರ ಸಮಗ್ರ ಕಥಾ ಸಂಪುಟ ಎಂಬ ಕೃತಿಯು ಹೊರ ತಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಚಿಂತನಶೀಲ, ದಲಿತ ಬಂಡಾಯ ಸಾಹಿತಿಗಳಾದ ಚೆನ್ನಣ್ಣ ವಾಲೀಕಾರ ಅವರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆದರು, ಬಡತನ ಸಮಸ್ಯೆ, ಹಸಿವಿನ ಸಮಸ್ಯೆ, ಜಾತಿ ಸಮಸ್ಯೆ, ರಾಜಕೀಯ, ಮೋಸ, ದ್ರೋಹ, ವಂಚನೆ, ವಿಕೃತ ಕಾಮ, ಭಾರತದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜಗತ್ತಿನ ಅದರಲ್ಲೂ ದಲಿತ ಸಮುದಾಯದ ಕಡುಬಡತನ ಬದುಕು,

ಉಳ್ಳವರ ಕ್ರೌರ್ಯ, ಆರ್ಥಿಕ ಕ್ಷೋಭೆಯಿಂದಾಗಿ ಸೃಜಿಸುವ ಹಾದರ ಸಂಬಂಧಗಳು ಹೆಣ್ಣು, ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಜಾತಿ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಕೊಲೆಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕಪ್ಪು ಕಥೆಗಳು, ಚೆನ್ನಣ್ಣ ವಾಲೀಕಾರರವರ ಮೊದಲ ಕಥಾ ಸಂಕಲನವಾಗಿದೆ. ಹೊಲಗೇರಿ ಎಂಬ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಜನರ ಒಳಿತನ್ನು ಬಯಸುವ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ದುಡಿಯುವ ಶಿವರಾಯ ಮಾಸ್ತರನನ್ನು ಗೌಡರ ತಿಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚೆ ಹೊಯ್ದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಬಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು, ಮಾದಾರ ರಾಮ್ಯನ ಮಗಳು ಯಲ್ಲಿ ಪುಂಡಿಪಲ್ಯ ಹರಿಯಲು ಬಂದಾಗ ಗೌಡನ ಮಗ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದು, ಕುರುಬರ ಮಲ್ಲವ್ವ ಸಾಹುಕಾರ ಬಂಡೆಪ್ಪನ ಹತ್ತಿರ ಎರಡು ದಡೆ ಬಂಗಾರ ಇಟ್ಟು ಮಗಳ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದಾಗ ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದ ಗೌಡನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಎದೆ ಒಡೆದು ನೇಣಿಗೆ ಶರಣಾದ ಮುದುಕಿಯ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ಹೊಲಗೇರಿಯ ರಾಯ ಬಂಡೆಪ್ಪ ಸಾಹುಕಾರನನ್ನು ಹೇಗಾದರು ಮಾಡಿ ಹೊಡೆದು ಹಾಕಲು ೫ ತಿಂಗಳಿಂದ ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಒಂದು ದಿನ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ತಳವಾರ ಮಾಸ್ತರನ ಹೆಂಡತಿ ನೀರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಕುಡಿದ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಗೌಡ ಅತ್ಯಾಚಾರವೆಸಗಲು ಮುಂದಾದಾಗ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ರಾಯ ಒಂದೇ ಹಾರಿಕೆಗೆ ಬಾವಿ ಕಡೆಗೆ ಬಂದ ಮಸೆದಿಟ್ಟ ಜಂಬ್ಯಾ ತೆಗೆದು ಅಂಗಾತ ಹಾಕಿ ಗೌಡನ ಹೊಟ್ಟೆ ಹರಿದು ಹಾಕುವುದರ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ನಡೆದ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಅನ್ಯಾಯ, ಶೋಷಣೆ, ಮೋಸದ ಪ್ರತಿಕಾರವನ್ನು ತೀರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ರಾಯ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ತೃಪ್ತನಾಗುವುದರೊಂದಿಗೆ ಕಥೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಶೋಷಣೆಯ, ಅನ್ಯಾಯ, ಅತ್ಯಾಚಾರದ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡಾಯದ ಧ್ವನಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವುದು.

'ಅಡಿ ಜಾತಿ' ಎಂಬ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಲಂಬಾಣೀಯ ಹೆಣ್ಣು ಸೋನಿಗೆ ರಾಮ್ರಾಯ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಗಂಟುಬಿದುದ್ದರಿಂದ ಮಾಲಿಗೌಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಗೌಡನ ಆಸರೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಲಮಣ್ಯಾರ ಚೂಣ್ಯಾ ಮತ್ತು ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಸೋನಿ ಮಾಲಿಗೌಡರ ಕೊಟಗ್ಯಾಗ್ ವಾಸವಾಗಿರುವಾಗ ಮಾಲಿಗೌಡನು ಸೋನಿಯ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾರು ಹೋಗಿ ಚೂಣ್ಯಾನನ್ನು ಕೆಲಸದ ನಿಮಿತ್ಯ ಊರೂರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಸೋನಿಗೆ ತಿಂಡಿ-ತಿನಿಸು ಬಟ್ಟೆ ವಡವೆಯ ಆಸೆ ತೋರಿಸಿ ಸೋನಿ ಜೋತೆ ಸೇರಿ ಸುಖ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಇದ್ದನ್ನರಿತ ಚೂಣ್ಯಾ ಮಾಲಿಗೌಡನಿಗೆ ಮತ್ತು ಕುಲಕರ್ಣಿಯರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಕೊಲ್ಲುವ ಶಪಥ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

'ಕುರುಬರ ಕಣ್ಣೆಮ್ಮ' ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೆಮ್ಮಳಿಗೆ ಅನಾಥನಾದ ಜೊಜ್ಜ ಶಾಣಪ್ಪನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಬೀರಪ್ಪನ್ನು ನನ್ನ ಭಾರ ಇಳಿತ್ತೆಂದು ಖುಷಿ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಕಣ್ಣೆಮ್ಮಳ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾರು ಹೋದ ಅದೇ ಊರಿನ ನಬಿಲಾಲ ಬಟ್ಟೆ ಅಂಗಡಿ, ಕಿರಾಣಿ ಅಂಗಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಕಣಗಿಲೆ ಹೂವಿನಂಗಿದ್ದ ಕಣ್ಣೆಮ್ಮನಿಗೆ ನೋಡಿದಂದಿನಿಂದ ನಬಿಲಾಲನಿಗೆ ಒಳಗೊಳಗೆ ಕಡದ್ದುಳ ಕಡಿದಂಗಾಗುತಿತ್ತು. ನಬಿಲಾಲನು ಕಣ್ಣೆಮ್ಮಳಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ, ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿ ಬೇಡವೆಂದರು ತಿನಿಸುತ್ತಾ, ಅವಳನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಂಡು, ಊರಿನ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆಂದು ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಣ್ಣೆಮ್ಮಳನ್ನು ಕೂಡಲು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಶಾಣಪ್ಪನು ಇವರ ಸರಸ ಸಲ್ಲಾಪ ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾಗಿ ನಿಂತ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದ-ಬಿದ್ದಲೇ ಮುಂದೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಜಡೆಪ್ಪ ಗೌಡನ ನೆನಪಾಗಿ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಸರಿಯಾದ ನ್ಯಾಯ ಸಿಗುವುದೆಂದು ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಕಂತ್ರಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಗೌಡ ಹೆಣ್ಣು, ಹೊನ್ನು, ಮಣ್ಣು ತಿನ್ನುತ್ತಾ ನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯದ ಅಮಾಯಕ ಶಾಣಪ್ಪನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣೆಮ್ಮನಿಗೂ, ನಬಿಲಾಲನಿಗೂ ಆಳು ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಕರೆಯಿಸಿ ವಿಚಾರಿಸಿದ ಕಣಗಿಲೆ ಹೂವ್ವಿನಂಗಿರುವ ಕಣ್ಣೆಮ್ಮನಿಗೆ ನೋಡಿದ ನೋಡಿದ ಗೌಡ ಒಳಗೊಳಗೆ ಖುಷಿ ಪಟ್ಟ. ನಾಳೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಣ್ಣೆಮ್ಮಳನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ಇರಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಗೌಡನ ಮಾತಿಗೆ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತ ಶಾಣಪ್ಪನಿಗೆ ಗೌಡ ತನ್ನೊಬ್ಬ ಆಳಿನ ಜೊತೆ ರಾತ್ರಿ ಹೊಲ ಕಾಯಲು ಕಳುಹಿಸಿದ, ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಶಾಣಪ್ಪನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಹಾಕಲು ತನ್ನ ಹತ್ತಾಳುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ ದಾರಿ ಮಧ್ಯದ ಒಂದು ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಹೊಡೆಸಿದ. ಈ ಕೊಲೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣೆಮ್ಮನ ಪ್ರಿಯಕರ ನಬಿಲಾಲನ ನೆತ್ತಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಒಂದೇಟಿಗೆ ಎರಡು ಹಣ್ಣುದುರಿಸಿದ ಶಾಣಪ್ಪನನ್ನ ಸುಡುಗಾಡಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ, ನಬಿಲಾಲನಿಗೆ ಜೈಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ. ಆಗ ಕಣ್ಣೆಮ್ಮ ೭ ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಗೌಡನ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರದಂತೆ ಕೂಡಿ ಹಾಕಿದರು. ಒಂದು ದಿನ ಗಂಡು ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟಳು ಈ ಕೂಸು ಇದ್ದರೆ ಕಣ್ಣೆಮ್ಮಳ ಜೊತೆ ಸುಖಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಬರುವುದೆಂದು ತಿಳಿದು ತನ್ನಾಳುಗಳಿಂದ ಕೂಸನ್ನು ತಿಪ್ಪ್ಯಾಗ ಹೂಳಲು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ. ಕಣ್ಣೆಮ್ಮ ಅತ್ತು ಕರೆದು ಕಾಲು ಕೈ ಬಿದ್ದರೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಗಂಡನನ್ನು, ಮಗನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅನ್ನ, ನೀರು ಬಿಟ್ಟು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಅಳುವುದು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಹುಚ್ಚಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಳು, ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಂಡ ಗೌಡನಿಗೆ ತಲೆನೋವಾಗಿ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಕಣ್ಣೆಮ್ಮಳ ಕತ್ತನ್ನು ಹಿಸುಕಿ ತಿಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿ ಹೂಳಿಬಿಟ್ಟ. ಹೀಗೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೌಡ, ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರು ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ, ದೌರ್ಜನ್ಯ, ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಮಾಡುತ್ತಾ, ಬಡದಲಿತ ಮುಗ್ಧ ಜನರನ್ನ ಮೇಲ್ಜಾತಿಯವರೆಂಬ ಗರ್ವ, ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಮೆರೆದಾಡುವ ಗೌಡನಿಂದ ಮತ್ತು ನಬಿಲಾಲನಿಂದ ಕಣ್ಣೆಮ್ಮ ಮತ್ತು ಅವಳ ಗಂಡ ಮಗ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬವೇ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋಗುವ ದುರ್ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಕರುಳು ಕಿತ್ತಿ ಬರುವಂತೆ ಚೆನ್ನಣ್ಣ ವಾಲೀಕಾರರು ತಾವು ಕಂಡುಂಡ ನೈಜ್ಯ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಜ್ಯಾಗರ್‌ರವರು ಹೇಳುವ ಮಾತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲೇಬೇಕು "ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ದೇಹದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಭಾವನೆಯನ್ನೇ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನ ದೇಹ ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ, ಯಾರಿಂದ ಹಾಗೂ ಹೇಗೆ ಬಳಸಲ್ಪಡಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವಲ್ಲಿ ಆಕೆಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ"[೧]

> ಇಂದಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ತ್ರೀ ಎಂಬುವಳು ಪುರುಷನ ಸೊತ್ತಾಗಿದ್ದು, ಅವನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಂತೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಕೆಸರಲ್ಲಿ ಕೆಸರಾಗಿ ಹೋದ ಕಮಲ' ಎಂಬ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಒಂದಾಗಿ ಕೂಡಿ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ನೌಕೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡ ಕನಸು ಕನಸ್ಸಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುವುದು ಹೊಸದಾಗಿ ಊರಿಗೆ ಮಾಸ್ತರನಾಗಿ ಬಂದ ಮಾಸ್ತರನು ಎದುರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಡಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ತೆಳ್ಳನೆಯ ಬೆಳ್ಳನೆಯ ಇಪ್ಪತ್ತರ ಹದಿಹರೆಯದ ಜಿಗರಿಗಣ್ಣಿನ ಚೆಲುವೆ ತನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಜನ ತಂಗಿ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾರು ಹೋಗಿ ಅವಳನ್ನು ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಪ್ರೀತಿಸತೊಡಗಿರುತ್ತಾನೆ. ವಿಜ್ಜಮ್ಮಳ ತಾಯಿ ಯರಗೆರೆ ವೆಂಕಟಶೆಟ್ಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಹೆಣ್ಣು ವಿಜ್ಜಮ್ಮಳ ತಾಯಿ

ತಿರಿಕೊಂಡಾಗ ಮನೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಿಜ್ಜಮ್ಮಳ ಹೆಗಲ ಮೇಲಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅವಳು ತಾಯಿಯ ಸೂಳೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾಳೆ. ಇವಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಮಾಸ್ತರನು "ವಿಜ್ಜಮ್ಮ! ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ವಿಜಮ್ಮ!! ನಿನ್ನನ್ನು ಸೂಳೆಯಾಗಿ ಬಿಡಲು ನಾನು ತಯ್ಯಾರಿಲ್ಲ ವಿಜ್ಜಮ್ಮ!!! ಕೆಸರಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಕಮಲವೇ. ನಿನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಡಲಾರೆ ಶೋಷಣಾ ತವರು ಮನೆಯಾಗಿರುವ ನಿನ್ನನ್ನು ಅವುಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಕಿಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವೆನು"೨ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅಂದುಕೊಂಡ ಮಾಸ್ತರ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಜಮ್ಮಳ ನಡುವೇ ಪ್ರೀತಿ ಗಾಢವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಒಬ್ಬರನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬರು ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿರುತ್ತದೆ ಇವರ ಪ್ರೀತಿ.

> ವಿಜ್ಜಮ್ಮಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಊರ ತುಂಬಾ ಸುದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತೆ–
> "ತಾಯಿ ಸತ್ತ ನಂತರ ತಂದಿನೆ ಮಗಳಿಗೆ ಇಟಗೊಂಡಾನಂತೋ!"
>
> ಎಕ್ಸೈಜ್ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ವೀರನಗೌಡ ಇನ್ಮುಂದ ಮನಿಮಾಡಿ ಇಡ್ತಾನಂತೋ!"
> ಊರಾನ ಮುಖ್ಯ ಡಾಕ್ಟರ್, ವಕೀಲರು, ನಗರಸಭಾ ಸದಸ್ಯರು, ಪೋಲಿಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ವಿಜ್ಜಮ್ಮನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಬರ್ತಾರಂತೊ!"
> "ನೀ ಬಡ ಮಾಸ್ತರೋ, ಈ ಕೆಸರಾಗ ಬಿದ್ದು ಯಾಕ ಸಾಯ್ತ್ಯೋ?"

ಗೆಳೆಯರ ಈ ತರಹದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಾಕಾದ ಮಾಸ್ತರನು "ವಿಜ್ಜಮ್ಮನು ನಿಮ್ಮ ಅಕ್ಕ–ತಂಗಿಯರಂತೆ ಹುಟ್ಟಿದವಳು. ಅವಳನ್ನು ಸೂಳೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಸಮಾಜ" ಎಂದು ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮಾಸ್ತರನು ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ವಿಜ್ಜಮ್ಮ ನಾನು ನಿನ್ನ ಮದುವೆ ಆಗುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಸಂಸಾರದ ಭಾರವನ್ನು ನಾನು ಹೋರುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಅಜ್ಜಿ ಆ ಬಡ ಮಾಸ್ತರನ ಕೈಲಿ ಏನಾಗ್ತದ ಸಣ್ಣ ನೌಕರಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಏನು ಮಾಡ್ತಾನ ಮದುವೆ ಆಗೊದು ಬ್ಯಾಡ ಎಂದು ಹೇಳಿ. ಊರಿನ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು, ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರನ್ನು ಹಣದ ಆಸೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗಳ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಕಿರಾಕಿಗಳನ್ನು ಬಿಡುವಳು. ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಶೀಲವನ್ನೇ ಬಂಡವಾಳ ಮಾಡುವ ಯಂತ್ರವನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಲು ತೊಡಗುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ಕಥೆಯಾಗಿದೆ. ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ವೀರನಗೌಡನು ವಿಜ್ಜಮ್ಮಳನ್ನು ಒಂದು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಹೈದ್ರಾಬಾದಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಾಗ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಮಾಸ್ತರನು ಊಟ–ತಿಂಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಹುಚ್ಚನಂತಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಅವಳ ದಾರಿ ಕಾಯ್ದು ಕಾಯ್ದು ಸೋತು ಸುಣ್ಣವಾಗುವ ಮಾಸ್ತರನು ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ದಿನ ವಿಜ್ಜಮ್ಮಳು ಊರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ನಡೆದ ಘಟನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವಳು ಮಾಸ್ತರರೇ ನನ್ನನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡಿ. ನಾನು ಸೂಳೆ ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ್ರು ನನ್ನನ್ನು ಸೂಳೆನೇ ಅನ್ನುತ್ತೇ ಈ ಸಮಾಜ ಮಾಸ್ತರನ ಹೆಂಡತಿ ಅನ್ನೋದಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಗೌಡ ತುಂಬಾ ನಿಚ ಇದ್ದಾನೆ. ನಾವಿಬ್ಬರು ಮಾತಾಡುವುದು ನೋಡಿದರೆ ಜೀವ ತೆಗೆಯೋಕು ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವನಲ್ಲ. ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಜೀವ ಭಯದೊಂದಿಗೆ ಬಂದ ದಾರಿಗೆ ಸುಂಕವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತಿನಂತೆ ಸಪ್ಪನೆಯ ಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡು "ಆಗ್ಲಿ ವಿಜ್ಜಮ್ಮ ನೀ ಸುಖವಾಗಿರಲಿಕ್ಕ ಇನ್ನು ಮುಂದ ನಾ ಇಲ್ಲಿ ಬರಲ್ಲ, ಇನ್ನೀ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಇರಲ್ಲ. ನೀ ಬಯಸಿದ್ದೇ ಆಗಲಿ" ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಬಂದ ಕಣ್ಣೀರು ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೊರಬರುವನು.

ಹೀಗೆ ವಿಜ್ಜಮ್ಮಳು ಅಜ್ಜಿಯಿಂದ, ಸಮಾಜದಿಂದ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಂಚಿತಳಾಗಿ ವಿಲವಿಲನೆ ಒದ್ದಾಡುವುದು ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಣ್ಣ ವಾಲೀಕಾರರು ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಹ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳು ಇನ್ನು ಸಹ ದಿನಂಪ್ರತಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಸಿಗುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

"ಚೆನ್ನಣ್ಣ ವಾಲೀಕಾರರು ಬರೆದ ಎಲ್ಲ ಕತೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಇವು ಬರೀ ಕತೆಗಳಲ್ಲ, ಚೆನ್ನಣ್ಣನವರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೋದ ಘಟನೆಗಳ ಅಂತಲೇ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರ ಅನುಭವ ಅಪಾರ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುವ ಅವರ ಕೈಗಳು ಬೀದಿ ಸುಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಬರೆಯುತ್ತವೆ. ಕೆಳವರ್ಗದ, ದಲಿತರ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಅವರ ಲೇಕ್ಕಣಿಕೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ರಾಜಕಾರಣದ ಹೊಲಸನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಕತೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿ ಹೊಲೆದರೆ ಇದು ಚೆನ್ನಣ್ಣನ ಆತ್ಮಕಥೆಯ ಚೆಂದದ ಕೌದಿಯಾಗಬಹುದೆಂದು"೩ ನಾಡೋಜ ಗೀತಾನಾಗಭೂಷಣರವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವುದು ಸತ್ಯ ಎಂದೆನಿಸದೇ ಇರದು.

ಹೀಗೆ ಚೆನ್ನಣ್ಣ ವಾಲೀಕಾರರು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ದೌರ್ಜನ್ಯ, ಶೋಷಣೆ, ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಜಾತಿಯತೆ, ಮೋಸ ವಂಚನೆ ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ಹಲವು ಪ್ರಕಾರದ ಕಹಿ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಕಥೆಯ ರೂಪು ಕೊಟ್ಟು ಓದುಗ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಕತೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾ ಇಂಥ ಅಮಾನವೀಯ ಕೃತ್ಯಗಳು ನೋಡಿ ನಮ್ಮಿಂದ ಇವುಗಳ ಹುಟ್ಟಡಗಿಸಲು ನಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ನೊಂದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಸಹ ಇವರ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

1. (ನಾವಡ ಗಾಯತ್ರಿ: ಸ್ತ್ರೀವಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಎನ್.ಆರ್. ಎ.ಎಮ್.ಎಚ್. ಪ್ರಕಾಶನ, ಕೋಟೇಶ್ವರ (ದ.ಕ) ೧೯೯೫, ಪು. ೪೯)
2. (ಸಮಗ್ರ ಕಥಾ ಸಂಪುಟ–ಚೆನ್ನಣ್ಣವಾಲೀಕಾರ–ಕುತ್ತದಲ್ಲಿ ಕದ್ದವರ ಕಥೆಗಳು ಪುಟ. ೧೩೬ ದಲಿತ ಬಂಡಾಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ ಕೇಂದ್ರ ಗುಲಬರ್ಗಾ ೨೦೦೩)
3. (ಸಮಗ್ರ ಕಥಾ ಸಂಪುಟ ಚೆನ್ನಣ್ಣ ವಾಲಿಕಾರ.... ಮುನ್ನುಡಿ ಗೀತಾನಾಗಭೂಷಣ ಪು. ೦೪ ದಲಿತ ಬಂಡಾಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ ಕೇಂದ್ರ ಗುಲಬರ್ಗಾ–೨೦೦೩)